

behandlet den almindelige Lov med den Betænkning og Omhyggelighed, som den almindelige Lov krævede.

Indenrigsministeren: Seg vil blot sige, at der ikke er kommet et Ord over mine Læber, som kunde tydes som en Anke over Udvalget, og jeg har heller ikke tænkt om, at Skyld paa nogen Maade kunde lægges paa Udvalget. — Der er for Øvrigt en Ting, som jeg glemte sige, og det er det, at der, siden jeg forelagde den almindelige Digelov, har foreligget Undersøgelser, som jeg har ladet gennemgaa af mine Teknikere, og som for mig have været tilstræffelige til derpaa at grunde det Forslag, som jeg har troet at burde gjøre lige overfor den ærede Rigsdag. Det er muligt, at jeg, da jeg først havde Ordet, ikke dvælede længe nok ved de Færet, som der er ved den nærværende Tilstand, men Færet er stor, idet Digerne paa Falster, som ere de mest udtatte, have været byggede af Sand og ikke kunde bygges af Andet end Sand, og det meget tørre Foraar tilligemed en langvarig Østervind har svejket dem saaledes, at man maa nære megen Frygt for at gaa Vinteren ind i med dem; og dernæst vil jeg tilføje, at Bepærgelsen i Vandet har været saaledes, at det mere end en Gang har skyllet saa høit op paa Diget, at man ingenlunde kunde anse sig sikker for, at det ikke gik over.

Saxner: Det ærede 2det Medlem for 5te Kredts (Drenhøll) udtalte, at han troede, at den silbige Indbringelse af dette Lovforslag fra den ærede Ministers Side, skyldtes en Hensynsfuldhed mod det nedsatte Udvalg for den almindelige Digelov, og den ærede Indenrigsminister udtalte, at Grunden til, at han havde forelagt dette specielle Lovforslag, var den Uoverensstemmelse, der var tilstede mellem Udvalgets Ankiuelse og Grundtanken i den af ham forelagte Digelov, og paa samme Maade udtalte det ærede 1ste Medlem for 1ste Kredts (Madvig) sig. Det var Maaden, hvorpaa Udvalget havde formuleret sine Forslag, som havde tvunget Ministeren til at fremkomme med dette specielle Forslag. Jeg tror nu, at den ærede Landsthingsmand for Ribe (Kiær), som først havde Ordet efter den ærede Minister, havde fuldkommen Ret i den Ankiuelse, han udtalte, at det ikke vilde have været muligt for Ministeren at faae de Diger opførte paa Lolland og Falster, som han foreslaar i den specielle Lov, i det Lidsrum, som han havde tænkt sig, selv om den ærede Ministers almindelige Forslag var blevet vedtaget uforandret her i Thinget. Det blev indbragt i de sidste Dage i Februar Maaned, og selv om Behandlingen i Udvalget og begge Thingene var fremmet saa hurtigt som muligt, vilde det dog ikke have været sandsynligt, at Forslaget vilde have kunnet blive til Lov før omtrent ved denne Tid; og efter de Regler, som gives i Regjeringsforslaget, vilde det da

være ligefrem umuligt at komme til at paabegynde Digearbejderne paa Lolland og Falster til en saadan Tid af Sommeren, at der kunde være Sandsynlighed for, at de vilde være tilendebragte inden Vinterens Komme; idet Mindste vilde man ikke kunne paaregne det med nogen Sikkerhed. Det vilde saaledes, tror jeg, naar den ærede Minister havde faaet nye Oplysninger, dog være blevet nødvendigt for ham at indbringe et særligt Lovforslag, som ikke alene bemyndigede ham til at anvende en Del af Statskassens Midler, men ogsaa til at bruge en hurtigere Fremgangsmaade end den, han selv har bragt i Forslag i det oprindelige Regjeringsforslag. — Jeg skal i Øvrigt ikke tilføje Stort om det almindelige Digelovforslag, efterat det ærede Thing har hørt Udtalelsen af den ærede 1ste Landsthingsmand for 1ste Kredts, og efter de Udtalelser, der ere komne fra den ærede Landsthingsmand, der først havde Ordet. De have tilstræffeligt oplyst, hvilke Mangler der klæbede ved Lovforslaget og ved den Fremgangsmaade, som deri var foreskrevet, saaledes, at det umuligt vilde kunne faae Anvendelse paa saadanne specielle Forhold som de, man antager der findes Steb paa Lolland og Falster. Det, som nu foreligger til Forhandling her i Thinget, er jo Spørgsmaalet om Fremme af det foreliggende Lovforslag, og om Godkendelsen af de Principer, der ere neblagte deri. Det ærede 2det Medlem for 5te Kredts (Drenhøll) glædede sig ikke alene over Lovforslaget i dets Almindelighed, men ogsaa særlig over en Bestemmelse, der findes i det, saaledes som det nu foreligger her for Thinget, nemlig om, at der skal indbrages en tredie betalende Faktor — nemlig Amtsfonden, og det ærede Medlem mente, at denne Bestemmelse maatte være Anledning til en særlig Tilfredsstillelse for Udvalget, idet denne Bestemmelse fandtes i den af Udvalget foreslaaede § 5, hvoraf det ærede Medlem oplæste en Del. Det ærede Medlem standse imidlertid efter min Mening lidt for tidligt; det ærede Medlem oplæste et længere Stykke af § 5, og kom der ved ogsaa til at oplæse den Del af Paragrafen, hvori der staar, at „der skal oprettes en eller flere Dige kredse, som skulle tage Del i Udgifterne til Anlægget af Digerne med tilhørende Værker, og eventuelt med Tilskud fra vedkommende Amts-repartitionsfond, afholde Omkostningerne, men der staar lidt mere, nemlig de Ord: „til deres Vedligeholdelse“, og deri ligger den store Forskjel mellem Udvalgets Forslag og det her foreliggende Lovforslag, idet der er indkommet Bestemmelse om, at Amtsrepartitionsfonden skal deltage i Digerens Anlæg. Det er Noget, som Udvalget har troet at burde holde det aldeles frit for. Nu kan man vel sige, at, hvor der er Tale om at træffe en Foranstaltning, som skalde beskytte en ikke ringe Del af et Amt, og hvor denne Foranstaltning vilde medføre Beføstninger, der bleve saa godt som uoverkommelige for de paagjældende Behoere, der